दित्य एकविंग इति श्रुतेः । श्रादित्यस्वैकविंग्रलात् मङ्खामाम्येन तं प्राप्तिति॥

- (१२) पचान्तरं विधत्ते। "शतं ददाति। शतायुः पुरुषः शतिन्द्रयः। श्रायुक्षेवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति" दति। यथा गवामे- कविंगत्या खर्गादित्यप्राप्तिः। तथा गवां शतेनायुरिन्द्रिययोः प्रतिष्ठितलं भवति॥
- (१३) पचान्तरं विधत्ते। "सइसं ददाति। सइस्त-स्मितः खर्गा खोकः। खर्गख खोकखाभिजित्यै" दति। खर्ग-भाग्यद्रव्याणां बडमूख्यलात् 'खर्गस्य' सइस्रस्मितलं। श्रतः सइस्रदानेन खर्गाभिजयः। त एते पचाः श्रत्यनुसारेण वि-किल्पताः॥
- (१४) एवं पचान्तरं विधत्ते। "श्रन्विष्टकं दिचणा द्दाति। धर्वाणि वयाः सि॥ प्र॥ धर्वखाष्ट्री। धर्वखावक्ष्ये" दति।
  एकैकामिष्टकामन्वित्यर्थे 'श्रन्विष्टकं' दित शब्दः, प्रतीष्टकमेकैका गार्देया। तासु गाषु 'धर्व्वाणि वयाः धि' धन्पादनीयानि।
  वयोविशेषाञ्चापस्तस्वेन दिर्शताः। एकद्दायनप्रस्त्या पञ्चद्वायनेभ्या वयाः धीति। तच धर्वभागप्राष्ट्री तदशीकाराय च
  भवति॥
- (१५) इष्टका मह्यया मह्ययानां गवामलाभे पत्तान्तरदयं विधत्ते। "यदि न विन्देत। मन्यानेतावता दद्यादे।दनान्ता। श्रश्नुते तं कामम्। यसी कामायाग्निश्चीयते" दति। यदि दरिद्रो गास्तावतीनं लभेत। तदा यावत्य दष्टकाः 'एताव-